

Ocenění získalo jedenadvacet pedagogů z celého Libereckého kraje

01. 04. 2016 15:31

Dvacet jedna pedagogických pracovníků ze škol a školských zařízení z Libereckého kraje si v rámci slavnostního setkání ke Dni učitelů odneslo ocenění pro rok 2016. Jejich kolegové, vedení i zřizovatelé jim tímto způsobem poděkovali například za celoživotní práci ve školství, mimořádný přínos či zásluhy o rozvoj školství v kraji.

Za práci přítomným pedagogům poděkovali hejtman Libereckého kraje Martin Půta, radní pro školství, mládež, tělovýchovu, sport a zaměstnanost Alena Losová, mezi gratulanty byli i členové rady Libereckého kraje Petr Tulpa a Vladimír Mastník. „Práce všech pedagogů si velmi vážím. Jejich nominace navrhovali nejenom ředitelé škol, pedagogické kolektivy, školské rady, profesní sdružení a školské asociace, ale i Česká školní inspekce a představitelé samosprávy kraje a obcí jako zřizovatelů škol. Tímto způsobem jim, stejně jako my všichni, chtěli poděkovat za jejich obětavost a mimořádné nasazení,“ konstatovala radní Alena Losová.

Celé odpoledne se neslo v přátelském duchu a podíleli se na něm i žáci mnoha škol. Kulturní program složený z několika vystoupení obstarali žáci ZUŠ Semily a Komorní sbor Pedagogické fakulty Technické univerzity Liberec. Květiny uvázaly a vybraly děti ze Střední odborné školy z jablonecké ulice v Liberci, pohoštění hostům nachystali žáci Obchodní akademie, Hotelové školy a Střední odborné školy Turnov. Každý z oceněných pedagogů pak mimo jiné dostal i zvláštní skleněný brk, který vyrobili žáci Vyšší odborné školy sklářské a Střední školy v Novém Boru.

OCENĚNÍ PEDAGOGOVÉ:

I. kategorie Významný přínos pro rozvoj školství v Libereckém kraji

1. Mgr. Martin Aschenbrenner

Mgr. Martin Aschenbrenner vystudoval obor český jazyk a dějepis. Od roku 2002 působí v

českolipském gymnáziu. Vykonává funkci výchovného poradce. Je tvůrcem školního vzdělávacího programu v oboru dějepis. Pro potřeby výuky českého jazyka a literatury vytvořil čítanku s metodickou příručkou. Je odbornou autoritou v oblasti výuky historie. Na Českolipsku je znám především jako popularizátor regionálních dějin, přispívá do odborného tisku, připravuje a sám pořádá přednášky. Je členem redakční rady vlastivědného sborníku *Bezděz*, Klubu přátel Okresního vlastivědného muzea Česká Lípa a sdružení historiků ČR. Velmi záslužná a ocenění hodná je jeho publikační činnost – v září 2014 vyšla jeho kniha *Příběhy z Českolipska II*. Jedná se o texty popularizující regionální dějiny, která je hojně využívaná ve školách. V loňském roce 2015 dokončil a připravil k vydání ryze odbornou historickou publikaci s názvem *Dvůr Ferdinanda Dobrotivého a císařovny Marie Anny v Čechách*. Ocenění je uděleno za odbornou erudovanost publikační činnost a aktivity popularizující historii.

2. Mgr. Pavel Hrdina

Pan magistr Pavel Hrdina působí v základní škole T. G. Masaryka v Lomnici nad Popelkou, od roku 2012 na pozici zástupce ředitele školy. Vystudoval aprobaci český jazyk – hudební výchova. Jako učitel českého jazyka vede žáky ke kultivované komunikaci a správnému vyjadřování. Vede žákovský parlament, s žáky vydává školní časopis. Jako učitel hudební výchova převzal v roce 1997 pěvecký sbor školy – dnes do něj dochází ve třech odděleních 150 zpěváků. Vedle sboru vzniklo v roce 2009 Sdružení dobrovolných sboristů, který tvoří bývalí žáci školy. Pod křídly pěveckého sboru hrají i žákovské doprovodné kapely, které doprovází sbor na jeho vystoupeních. Vystoupení sboru se díky výběru repertoáru, zapojení sólistů, žákovské kapely a mluveného slova se stala komponovaným programem, který se těší pozornosti a oblibě lomnické veřejnosti. Pan Hrdina se vždy zajímal o dění ve škole a ve městě – pedagogicky zastupuje ve školské radě, v Lomnici nad Popelkou se angažuje v pěveckém sboru a divadelním spolku, druhé volební období je zastupitelem města.

3. Pan Jakub Hříbal

Pan Hříbal pracuje jako pedagog volného času ve V-klub při domu dětí a mládeže Větrník v Liberci. V-klub je otevřený klub pro mládež ve věku od 12 do 26 let. Sídlí v Liberci v ulici 5. května a slouží jako místo, kde se lze setkávat s vrstevníky, zahrát si hry nebo uspořádat akci pro své kamarády. Nejlépe smysl své práce vystihl sám pan Hříbal: *„Práce ve V-klubu mě baví asi proto, že zde vidím velký pokrok. Před lety, když jsem sem nastoupil, vypadal V-klub jako místo pro zahrnutí nudy, mládež jsem chodila tzv. „zevlit“, nic nedělat, popřípadě se schovat před špatným počasím. Nyní po třech letech působení se vše dostává tam, kam si přeji. Děti sem chodí trávit svůj volný čas, povídat si, psát úkoly, doučovat se, hrát hry, nebo si jen popovídat s kamarády. S dětmi si povídáme, podáváme jim pomocnou ruku, když mají problémy. Snažíme se, aby byl klub otevřen pro všechny a všichni se zde cítili v bezpečí.“*

„Motorem“ klubu je právě pan Hříbal – s dalšími třemi kolegyněmi organizuje programy (pro ilustraci o zaměření preventivních programů uvedu jeden – „Je lepší zabalit vlastní palačinku než cigaretu“) – připravuje přednášky, zapojuje se do projektů – v roce 2014 např. projekt MŠMT I já to dokážu.

II. kategorie – Ocenění za dlouhodobou pedagogickou činnost

4. Barbora Buriánková

Vzdělávání dětí se paní Barbora Buriánková věnuje padesát tří let. Vystudovala učitelství prvního stupně a tělesnou výchovu na pedagogické fakultě v Hradci Králové, Nejprve působila jako učitelka, později jako ředitelka základní školy v Habarticích, určitý čas byla ředitelkou dětského domova ve Frýdlantu. Od roku 2002 pracuje jako učitelka základní školy v základní a mateřské škole v Krásném Lese. Práce učitelky málotřídní školy je náročná – tři ročníky v jedné třídě – nicméně paní Buriánková zvládá skloubit přípravu třetáků odcházejících do městské základní školy se zaškolením nezkušených žáků první třídy. Ve spolupráci se Střediskem ekologické výchovy „Střevlák“ v Oldřichově v Hájích se ve škole věnuje ekologické výchově. Její přístup k žákům je vstřícný a spravedlivý. Žáci, kteří přecházejí do vyšších ročníků základních škol ve Frýdlantu, jsou dobře připraveni a motivováni jejím až rodinným přístupem.

5. Mgr. Eva Drábová

Prakticky celý profesní život působí paní magistra Eva Drábová v Základní škole a Základní umělecké škole Jablonné v Podještědí. Na školu nastoupila v roce 1974, nejprve učila na prvním stupni a později začala vyučovat matematiku a německý jazyk na druhém stupni. Řadu let pracovala jako vedoucí metodického sdružení učitelů matematiky ve škole. K významným akcím, které zajišťovala, patřily dva projekty – mezinárodní projekt výměnných pobytů žáků i učitelů „Přátelství mezi evropskými městy“ a projektu s názvem „Putování za Bílou paní“ s partnerskou polskou školou v Boleslawieci v dolnoslezském vojvodství. Projekt vycházel ze zájmů žáků o regionální historii partnerských krajů a byl vyhodnocen jako nejlepší v rámci Euroregionu Nisa. Magistra Drábová dlouhodobě obětavě spolupracuje s Městem Jablonné v Podještědí. Od roku 1998 doposud působí jako předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti a vede pamětní knihu města.

6. Ing. Vlasta Fischerová

Patnáct a půl roku pracovala jako výzkumný a vývojový pracovník, projektant či samostatný programátor ve firmách zabývajících se strojírenstvím. Do školství nastoupila paní Vlasta Fischerová v roce 1994 jako učitelka odborných strojírenských předmětů ve střední průmyslové škole strojní v Jablonci nad Nisou. V roce 1996 se stala zástupkyní ředitele školy a v roce 2011 byla jmenována do funkce ředitelky školy. Jako ředitelka – manažerka se zasloužila modernizaci a rozvoj školy. Pod jejím vedením se škola zapojila do mnoha projektů – Vzdělávání dotykem, Firmičky, Podpora přírodovědného a technického vzdělávání, Efektivní škola – což mělo zásadní přínos pro zkvalitnění výuky a zvýšení materiálně technického potenciálu školy. Jako členka představenstva Svazu učňovských zařízení a Asociace ředitelů průmyslových škol hájila zájmy technických škol a technického vzdělávání. Po celou dobu svého působení ve funkci ředitelky školy je paní Fischerová velmi otevřená k zavádění inovací v procesu vzdělávání žáků. Vždy vedla školu s přehledem, dokázala se k žákům i zaměstnancům chovat vlídně a spravedlivě.

7. Mgr. Ludmila Jiroušová

Po ukončení pedagogické fakulty v Ústí nad Labem, obor český jazyk a občanská nauka nastoupila paní magistra Ludmila Jiroušová do Střední průmyslové školy strojní v Ústí nad Labem, ale již rok nato přešla do tehdejšího Středního odborného učiliště v Semilech, dnes Integrované střední školy, kde působí již neuvěřitelných 35 let. Vyučuje též dějepis a ekonomické předměty, je předsedkyní předmětové komise pro ekonomické předměty a byla

garantem zpracování školního vzdělávacího programu pro nástavbové studium. Jako školní maturitní komisař je každý rok v jarním i podzimním termínu delegována na některou střední školu Libereckého kraje. Mgr. Jiroušová je vůči žákům velmi přísná. Striktně vyžaduje plnění zadaných úkolů a kázeň při hodinách. Zároveň je spravedlivá a velmi lidská. V minulém roce byla jedním z dvaceti vybraných pedagogů z celé ČR, kteří navštívili evropský parlament v Bruselu. Velmi se zajímá o aktivity vedoucí k rozvoji školy a sama přichází s náměty, jak školu vylepšit. Založila facebookovou stránku školy „Přátelé ISS Semily“, kam pravidelně přispívá. Vůči vedení školy je vždy přímá, co na srdci to na jazyku. Stejně jako o žáky pečuje v rámci školní odborové organizace i o kolegy.

8. Helena Jiroutová

Paní Helena Jiroutová začínala v roce 1977 jako učitelka mateřské školy a v roce 1989 byla u zrodu waldorfského školství v ČR, kterému se věnuje dosud. 25 let působila ve funkci ředitelky Mateřské školy waldorfské v Semilech, kde pracuje jako učitelka i po dovršení důchodového věku. Kromě pedagogické školy vystudovala i odbornou školu ekonomickou. Kombinace ekonomického a pedagogického vzdělání byla skvělým základem pro úspěšné vedení mateřské školy. Paní Helena Jiroutová se s velkým nasazením věnuje studiu díla Rudolfa Steinera, zakladatele waldorfské pedagogiky. Každoročně organizuje Mezinárodní letní akademii v Semilech jako součást vzdělávání pro učitelky waldorfských mateřských škol. Pracuje jako lektorka Semináře waldorfské pedagogiky v Praze a je odbornou poradkyní a mentorkou waldorfských mateřských škol v České republice. Paní Jiroutová se stala mezi učitelkami známou a oblíbenou osobností, která svým vlídným přístupem, pracovitostí i svými ideály vnáší do pedagogické praxe tolik potřebnou poctivost, srdečnost a lidskost, čímž je příkladem pro další mladé pedagogy.

9. Mgr. Jarmila Kolzrtová

Mgr. Jarmila Kolzrtová pracuje ve školství neuvěřitelných 54 let a ve svém věku patří mezi výrazné a uznávané pedagogy. Do školství nastoupila v roce 1962 jako prvostupňová učitelka, později si rozšířila aprobaci o obor český jazyk a dějepis, déle absolvovala speciální studium pro funkci výchovného poradce na UK v Praze. Vyučovala převážně předměty v její aprobaci a výrazně se podílela jako metodik dějepisu na práci této komise v Jablonci nad Nisou. Ve výuce českého jazyka používala inovativní metody, které později uplatnila v tanvaldské Masarykově základní škole při předmětu Tvůrčí psaní, výuka tohoto předmětu úzce navazuje na činnost Školních novin, které pod jejím vedením vydávají žáci základní školy i obchodní akademie. Školní noviny vychází již 12 let a vyšlo už celkem 146 čísel. Aktivně se také podílela na práci školního parlamentu a pomáhala tak ovlivňovat činnost jak základní, tak i střední školy. Po roce 1989 se aktivně zapojila do veřejného dění a tři volební období byla zastupitelkou města Železný Brod.

10. Mgr. Monika Lieselová

Paní magistra Monika Lieselová nastoupila na místo učitelky tehdejší „základní devítileté školy“ Jižní v České Lípě v roce 1979 a škole zůstává věrna až do dnešních dnů. Ačkoli vystudovala obor I. stupeň, učila během na obou stupních. 10 let byla ředitelkou školy, nyní je na pozici zástupkyně ředitele školy. Paní Lieselová byla vždy otevřená k inovaci a zlepšování pedagogické práce – stála u zrodu mnoha projektů, do kterých je škola zapojena a sama se jich

aktivně účastnila. Ona byla hybnou silou zavádění ICT na škole, nových metod v rámci předmětů i motivace jednotlivých pedagogů k sebevzdělávání v této oblasti. Stejně přistoupila i k další inovaci – interaktivita výuky. Interaktivní výuka se během jejího vedení školy stala nedílnou součástí výuky ve škole. V současné době je hlavní nositelkou a realizátorkou elektronické třídní knihy a elektronické ŽK, se kterou škola už dva roky úspěšně pracuje. Nebyla to ale jen oblast ICT, které věnovala pozornost. Díky jejímu působení má škola keramickou dílnu, která je hojně využívána jak v hodinách VV, tak i v odpoledních volnočasových aktivitách a činnosti ŠD. Během jejího působení se škola zapojila do projektu „Rodiče vítáni“ a „Aktivní škola“. To přineslo mimo jiné větší otevřenost školy zákonným zástupcům a třídní schůzky na druhém stupni formou „tripartity“.

11. Mgr Alena Novotná

Na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem vystudovala paní magistra Alena Novotná aprobaci anglický a ruský jazyk. Po studiích působila v Chrastavě a v Lučanech nad Nisou. Od roku učí 1985 v základní škole Pivovarská v Jablonci nad Nisou, kde je i od roku 1989 zástupkyní ředitele školy.

Po roce 1990 několik let organizovala a vedla kurzy angličtiny pro učitele jabloneckého okresu. Když byla činnost okresních metodiků ukončena, připravovala až do roku 2014 okresní kola olympiád z anglického jazyka. Ve škole pravidelně po dvou letech organizuje pro žáky druhého stupně týdenní jazykové pobyty ve Velké Británii. Jazykové pobyty žáků obsahem i atraktivitou se vždy jednoznačně řadí mezi nejúspěšnější akce školního roku. Zážitky a zkušenosti z pobytu v Anglii zůstávají v srdcích dětí natrvalo a nesporně je motivují k dalšímu studiu jazyků. Oblibu žáků si získala přiměřenou náročností a obětavou starostlivostí. Stále promýšlí jak vyučování ozvláštnit, aby se děti nejen něco naučily, ale aby je výuka také zaujala.

12. Mgr. Renata Paříková

Paní magistra Renata Paříková stála u zrodu poradenských služeb poskytovaných integrovaným dětem se zrakovým postižením v Libereckém kraji. Dvacet let vede speciálně pedagogické centrum pro zrakově postižené v Liberci, které je součástí Základní školy a Mateřské školy při nemocnici v Liberci. S hluboce lidským, a zároveň vždy profesionálním přístupem ke klientům, jejich rodičům i pedagogickým pracovníkům kmenových škol se jí daří naplňovat v současných podmínkách velmi obtížně naplnitelnou vizi integrace a inkluze zrakově postižených žáků do běžného vzdělávacího proudu. A to za situace, kdy jí řízené SPC nemá k dispozici zázemí speciální školy pro zrakově postižené přímo v Libereckém kraji. Ve svém oboru – tyflopédii – je uznávanou odbornicí. Své znalosti a zkušenosti předává magistra Paříková svým kolegům nejen při konzultačních setkáních na kmenových školách, ale také na seminářích, které pro ně připravuje. Kromě vzdělávání zrakově postižených v SPC na úrovni mimoškolních činností organizuje sportovní aktivity pro zrakově postižené – kurzy lyžování a závody v plavání zrakově postižených žáků.

13. Věra Pokorná

Svoje pedagogické umění i lásku věnovala celých 43 let předškolákům v okrese Jablonec nad Nisou. Většinu let působila jako učitelka, několik let byla také ředitelkou ve dvou mateřských školách. Od roku 1982 až do svého odchodu do důchodu působila jako učitelka mateřské školy v

Jablonci nad Nisou – Mšeno. Srdeční záležitostí paní učitelky Pokorné je hudba. Lásku k ní se rozhodla přenášet i na děti, proto už v roce 1986 založila pěvecký sbor Skřivánek, který dosud, s energií sobě vlastní, vede. Z první nesmělé zkoušky se sbor pod vedením paní učitelky vypracoval mezi uznávané dětské pěvecké sbory v rámci celé ČR. Důkazem kvality sboru je nespočet koncertů i soutěží uskutečněných nejen v České republice, ale i v zahraničí. Paní učitelka Věra Pokorná byla vždy přísnou, ale oblíbenou učitelkou. Dokázala přivést děti nejen k hudbě, ale naučila děti chápat pravidlo, že chci-li být úspěšný a v životě něco dokázat, musím dané aktivitě věnovat hodně času a velké úsilí. Sama byla v tomto směru dětem velkým příkladem. Hodně je naučila, ukázala jim „svět“ a v neposlední řadě v dětech vypěstovala lásku ke svému městu, které vždy společně s hrdostí všichni reprezentovali.

14. Mgr. Květa Stránská

Po vystudování aprobace matematika a pracovní činnosti zahájila paní magistra Květa Stránská v roce 1980 svoji pedagogickou dráhu v základní škole v Jablonci nad Nisou. Od roku 1992 až do současnosti učí na Základní škole na Malé Skále. Zde několik let zastávala funkci zástupkyně ředitele školy. Nad rámec svých pracovních povinností se ochotně věnuje jak žákům, kteří jsou v matematice slabší, tak i těm, kteří se připravují k přijímacím zkouškám na střední školy a obory.

Dlouhodobě nadprůměrné výsledky v matematice dokládají umístění v celorepublikovém testování. Pod jejím vedením se žáci zúčastňují matematických soutěží v okresních a krajských kolech.

I přesto, že se pomalu blíží zakončení její pedagogické kariéry, tak se v loňském roce aktivně a úspěšně zapojila do projektu „Tablety do škol“. Zastupuje školu ve školské radě, v obci vede maloskalskou knihovnu, pracuje ve sboru pro občanské záležitosti při Obecním úřadu a v osadním výboru Mukařov. Aktivně se zapojuje do činností Sokola Mukařov, kde je členkou jeho výboru.

15. Mgr. Jarmila Šlaichová

Do základní školy ve Vratislavicích nad Nisou nastoupila paní magistra Jarmila Šlaichová po absolvování pedagogické fakulty v Ústí nad Labem, na prvním stupni této školy vyučuje již 36 let.

Díky schopnostem empatie a vstřícností dokáže vnímat potřeby žáků i rodičů a předcházet nebo včas řešit výchovné a vzdělávací problémy. S mimořádnou trpělivostí umí pracovat s žáky z méně podnětného sociálního prostředí a s žáky se specifickými poruchami učení, kdy díky vhodným metodickým a didaktickým metodám a individuálním přístupem motivuje žáky ke zlepšení přístupu ke vzdělávání. Její pečlivost a svědomitost při individuální přípravě žáků, opravě a hodnocení písemných projevů žáků jí umožňuje, aby žáci zameškanou výuku si doplnili, procvičili a neztráceli kontakt ve vzdělávání s ostatními. Paní učitelka se průběžně sebevzdělává, dlouhou dobu vedla školní knihovnu a věnovala se rovněž rozvoji čtenářské gramotnosti žáků. Organizovala mnoho projektových dnů a svými nápady a podněty přispívá k všeobecnému rozhledu a vnímání žáků, dobrému vztahu k přírodě a společnosti.

16. Ing. Josef Šorm

Pan Ing. Josef Šorm působí ve Střední průmyslové škole strojní a elektrotechnické a vyšší odborné škole v Liberci od roku 1988, když předtím již několik let učil na jiných středních školách. Díky svému zápalu se brzy stal zástupcem ředitele. Ač původem strojař, nástup výpočetní techniky jej zaujal natolik, že postupně zcela přesedlal na výuku Informačních technologií. Ze svého postu se zasloužil o výrazný rozvoj výuky a užití výpočetní techniky ve výuce jeho přičiněním se škola stala jednou z prvních středních škol připojených k internetu a následně i po dlouhá léta průkopníkem v této oblasti. Jeho hlavní talent se ale projevil v organizačních schopnostech, díky řadě projektů pozvedl školu v technickém vybavení i ve sledování zahraničních trendů výuky a zahraniční spolupráci. V roce 2004 se stal zcela oprávněně ředitelem školy, a své úsilí o zvelebení školy ještě znásobil, hlavně zapojením školy do různých projektů. Pan Ing. Josef Šorm je dlouhodobě dobrou duší školy. Jako jeden z prvních přichází, poslední odchází. Není aktivita, v které by se nezapojil, vše se zaujetím dokumentuje a fotografuje. Jeho zásluhou v roce 2001 vyšla publikace „125 státní průmyslové školy v Liberci“ a od té doby vytváří sbírku pohlednic a dokumentů o škole a jejím okolí. Inicivoval také vznik školního muzea výpočetní techniky.

17. Pavla Procházková

Paní Pavla Procházková začínala v mateřské škole ve Skalici u České Lípy, kde nejprve jako učitelka a brzy poté i jako ředitelka školy, pracovala krásných 30 let. Po celou dobu praxe byla velmi aktivní, především v oblasti hudební výchovy a logopedické prevence. Neustále se vzdělávala a neváhala i v pozdějším věku vystudovat speciální pedagogiku. Po sloučení základní a mateřské školy působila ještě dva roky jako vedoucí odloučeného pracoviště. Poté přestoupila na MŠ „Klíček“ Nový Bor, kde se ve speciální třídě věnovala handicapovaným dětem. Jako nadšená hudebnice rozvíjela hudební nadání a cit nejen u dětí ve Skalici, ale i v Novém Boru. Zde dlouhodobě vedla dětský pěvecký sbor Korálek, se kterým se účastnila mnoha přehlídek a veřejných vystoupení. Několik let byla také organizátorkou přehlídek novoborských mateřinek „Děti dětem“. Dlouhá léta byla členkou České hudební společnosti, dodnes aktivně zpívá v pěveckém sboru Camella a je aktivní cvičitelkou tělovýchovné jednoty tělovýchovné jednoty Jiskra Nový Bor. Její temperament, nadšení pro nové věci, aktivní a pozitivní přístup k životu a bohaté pedagogické zkušenosti jsou pro mnohé neustálým vzorem a inspirací.

18. Natalie Vojtěchovská

Paní Natalie Vojtěchovská pracovala od roku 1973 jako učitelka v celotýdenní mateřské škole v Ústí nad Labem, dva roky i jako zástupkyně ředitelky. Dva roky byla ředitelkou jednotřídní mateřské školy v České Lípě – Dubici. A v roce 1988 byla jmenována do funkce ředitelky mateřské školy v České Lípě na sídlišti Sever, kde setrvala až do svého odchodu do starobního důchodu. Paní Vojtěchovská věnovala svou profesionální pozornost nejen dětem talentovaným, které reprezentovaly mateřskou školu v celostátních soutěžích Mateřinka Liberec a dosahovaly vynikajících výsledků, ale i dětem ze sociálně slabších rodin a dětem cizinců. Ke všem dětem i rodičům se vždy chovala vstřícně a objektivně. Paní Vojtěchovská vždy vstřícně spolupracovala se zřizovatelem, zaměstnancům vytvářela klidné pracovní prostředí, předcházela vniknutí závažnějších problémů. Byla profesionální, ale zároveň lidská, tolerantní a obětavá.

19. Mgr. Jan Vrabec

Pan magistr Jan Vrabec je profesně spojen se základními školami v Liberci. Začínal v roce 1975

na „Ještědské“ a později „Na Bojišti“. Zkušenosti získal nejprve jako metodik pracovního vyučování a základů techniky. Byl zástupcem ředitele a mnoho let ředitelem základní školy. Kariéru školního inspektora započal v září 1998 a v České školní inspekci pracuje dosud. Zde se spolupodílel na zpracování podkladů pro statistické a analytické výstupy o českém školství. Aktivně se účastnil testování PISA. Pracoval v národním projektu Koordinátor tvorby školních vzdělávacích programů pro základní vzdělávání a zabýval se evaluací školských systémů v zemích EU. Od září roku 2008 spolukoordinoval implementaci kritérií pro 2. stupeň základního vzdělávání. Výsledky své inspekční a kontrolní činnosti analyzuje a využívá k metodické činnosti pro ředitele škol včetně návrhů na opatření. Odborně komunikuje a spolupracuje s pedagogy v základním vzdělávání i z jiných krajů a i těmto poskytuje metodickou pomoc. V Libereckém inspektorátu je pro nové kolegy mentorem. Má pověst uznávaného odborníka v oblasti školské legislativy (náš chodící inspekční lexikon) a školské praxe.

III. kategorie: „Zásluhy o rozvoj školství v Libereckém kraji“

20. Zdeněk Pokorný

Pan Zdeněk Pokorný se do České Lípy přistěhoval z Kolína v roce 1956 a byl „umístěn“ jako učitel na gymnázium. Vedle výuky dějepisu a zeměpisu založil na škole společenskovední seminář, klub přátel výtvarného umění a vedl také rodinnou výchovu. Žákům předával poznatky nad rámec běžného učiva, hodiny dějepisu vnímal jako příležitost ke kultivaci všeobecného humanitního vzdělání, k utváření celkového názoru na svět v ohledu společenském i kulturním a estetickém.

Tito dnes již dospělí lidé na svého pedagoga dodnes vzpomínají jako na člověka přísného, který měl bohaté znalosti a velké nadšení pro své obory i vysoké nároky na vědomosti svých žáků. V roce 1989 patřil k zakladatelům Občanského fóra, v roce 1990 se stal prvním starostou města Česká Lípa. V této funkci se mimo jiné osobně věnoval i oblasti školství. Po ukončení politické funkce v roce 1997 se věnoval činnosti v Akademii Jana Amose Komenského. Uspořádal několik autorských fotografických výstav, stovky přednášek s výtvarnou tematikou, napsal několik knih, které doprovodil vlastními fotografiemi.

21. Ing. Václav Šefčík

Ing. Václav Šefčík je životně spjat se Střední průmyslovou školou stavební v Liberci.

Po jejím studiu graduoval na stavební fakultě Českého vysokého učení technického v Praze. Stavařskou praxi získával ve Stavokombinátu a Pozemních stavbách Liberec. S neocenitelnými zkušenostmi z praxe se v roce 1977 vrací do školy jako učitel odborných předmětů a v roce 1990 se stává po konkurzu jejím ředitelem. S inženýrem Šefčíkem přišla do školy mimořádně silná osobnost jak po odborné stránce, tak po stránce lidské. Ihned po svém nástupu začal společně s dalšími kolegy po obsahové stránce budovat moderní stavební školu v duchu nástupu nových trendů v projektování i ve stavební výrobě. Ing. Václav Šefčík se zasloužil o otevření zcela nového maturitního oboru geodézie, čímž byl posílen nadregionální význam školy. Aktivně působil ve stavební sekci Asociace ředitelů průmyslových škol. S předvídavostí pracoval na tvorbě učebních dokumentů a zasloužil se o zavedení nového obsahového zaměření pro obor stavebnictví, obnova staveb. Toto zaměření bylo v následujících letech skutečně požadováno ze strany stavebních firem, které se zabývají rekonstrukcemi a obnovou budov po celé České

republice.